

॥ ५ ॥ सुसंहृष्टः मृत्योस्तत्त्वेनाज्ञानात् ॥ केचित्तु लब्धं रामहस्तान्मृत्युद्वारमितिसंहृष्टः विनाचोत्कटं पापं पुण्यक्षयाभावेन नमृत्युः सन्निहितः स्यादितितमोगुणादतः
सन्मातर्यपि विरुद्धशब्दव्यवहारं कृतवानिति वदन्ति ॥ तेषामेतत्सर्गांते वक्ष्यमाणं बभूवमोहान्मुदित इत्यसंगतं स्यात् ॥ तथा आत्मानं बुद्धिर्वैकल्यात्कृतकृत्यममन्यत इत्युत्तर
सर्गादिस्थं चासंगतं स्यात् ॥ ६ ॥ विहाय साऽकाशमार्गेण क्षिप्रं समतीयायेत्यन्वयः ॥ ७ ॥ तिर्मिर्मस्य विशेषः ॥ ८ ॥ संभ्रमाज्जगन्मात्रपहारदर्शनजक्षोभात्परिवृत्तोर्मिः स्वभा

विक्रोशंतीं तदासीतां ददृशुर्वानरोत्तमाः ॥ सचपंपामतिक्रम्यलंकामभिमुखः पुरीम् ॥ ५ ॥ जगाम मैथिलीं गृह्य रुदतीं राक्षसेश्वरः ॥ तां
जहार सुसंहृष्टो रावणो मृत्युमात्मनः ॥ ६ ॥ उत्संगेनैव भुजगीं तीक्ष्णदंष्ट्रामहाविषां ॥ वनानि सरितः शैलान्सरांसि च विहाय सा ॥ ७ ॥
सक्षिप्रं समतीयाय शरश्चापादिवच्युतः ॥ तिमिनः क्रनिकेतं तु वरुणालयमक्षयं ॥ ८ ॥ सरितां शरणं गत्वा समतीयाय सागरं ॥ संभ्रमा
त्परिवृत्तोर्मिरुद्धमीनमहोरगः ॥ ९ ॥ वैदेत्यां क्रियमाणायां बभूव वरुणालयः ॥ अंतरिक्षगता वाचः ससृजुश्चारणास्तथा ॥ १० ॥ एत
दंतो दशग्रीव इति सिद्धास्तदाब्रुवन् ॥ स तु सीतां विचेष्टंतीं मंकेनादाय रावणः ॥ ११ ॥ प्रविवेश पुरीं लंकां रूपिणीं मृत्युमात्मनः ॥ सोभि
गम्य पुरीं लंकां सुविभक्तमहापथां ॥ १२ ॥ संरुढकक्ष्यां बहुलां स्वमंतः पुरमाविशत् ॥ तत्र नामसितापांगीं शोकमोहसमन्वितां ॥ १३ ॥
निदधे रावणः सीतां मयोमायामिवासुरीं ॥ अब्रवीच्च दशग्रीवः पिशाचीर्घोरदर्शनाः ॥ १४ ॥

वप्राप्तोर्मिप्रवृत्तिरहितः रुद्धाः रुद्धप्रचारामीनादयो यस्मि
न् ॥ ९ ॥ १० ॥ एतदंतः सीताहरणकर्मावसानः सिद्धाः सिद्धाश्च ॥ ११ ॥ रूपिणीमात्मनो मृत्युमित्यन्वयः ॥ १२ ॥ संरुढकक्ष्यां बहुजनाकीर्णद्वारां बहुलां विपुलां ॥ सं
रुढकक्ष्याबहुलमिति पाठे तादृशबहुतरद्वारवदित्यंतः पुरविशेषणं ॥ १३ ॥ मायामिवासुरीमित्यनेन मायारूपैवैषा सीता या लंकामागतेति ध्वनितं ॥ मुख्यमाता तु अग्नि
प्रविष्टेति पूर्वमेव ध्वनितमतएव रावणस्य वहनीयैषा जाता मायात्वादेव रावणस्य तदज्ञानं पिशाचीः राक्षसीरित्यर्थ इति तीर्थः ॥ १४ ॥